

« zurück blättern vor »

RYGA subst. f., ab 1563. **1)** ‘Papier mit dicken waagerechten Linien oder Karos, das für ein ebenmäßiges Schriftbild beim Schreiben auf blankes Papier als Unterlage verwendet wird; übertr. angemessene Grenzen, Zucht, Disziplin, Gehorsam, Unterordnung’ – ‘papier w grube, poziome linie lub kratkę, podkładany pod papier nieliniowany dla ułatwienia równego pisania; przen. przyzwoite granice, karby, karność, rygor, subordynacja’: 1563 OrzRozm 4, SPXVI *Execucya iest wstáwienie w rygę swą Korony Polfkiey wedle praw.* ◦ [LBel.] 1797 Przyb.Ab. 26, L *To iest prawda, że człowiek nędznym stać się może, Gdy z proftey szczęścia rygi sam zboczy w bezdroże.* – SPXVI, L, SWIL, SW, DOR. **2)** ‘Linie, Zeile, Zahlenreihe; eine fünfzeilige Reihe zum Schreiben von Noten’ – ‘wiersz, linijka cyfr; pięć linii na papierze nutowym’: 1683–1686 Solsk.G.3 79, L *Ryga iest wiersz liczby iakiéy, od iedney ręki ku drugiej wypisaney; miasto tego słowa używam proftego: wiersz abo rząd liczby.* ◦ vor 1812 Mag.Mskr., L *Ryga do not muzycznych pisania, składa się z pięciu linii.* – TR, L, SWIL, SW. **3)** ‘langes Füllmaterial, Blindmaterial im Druckereiwesen’ – ‘długi justunek, ślepy materiał zecerski’: vor 1812 Mag.Mskr., L *Ryga u zycera, mieysce próżne, czyli odstępy w formie, założone kwadratami.* ◦ 1950 Boguś.L. Korekta 20, DOR *Do ślepego materiału zecerskiego należą również rygi i sztabiki.* – L, SWIL, SW (druk.), DOR (poligr.). ◦ **Etym:** nhd. *Riege, Reihe* subst. f., ‘Linie, Zeile’, GRI, nur für Inh. 2. ◦ **Konk:** ↑*karb*, ↑*kluba*, ↑*ryza*. ◦ **Der:** *rygować* v. imp., ‘linieren, annähern, mit Stichen anheften’, [einzQu.] vor 1812 Mag.Mskr., L *rygować papier, liniować go do pisania nót, po pięć linii razem, do czego służy rastrum.* ◦ vor 1812 Mag.Mskr., L *Rygować u krawca, rzadkim ścięgiem podszewkę do sukni mieyscami przesywać.* Zuerst geb. L, nur für Inh. 2.

« zurück blättern vor »